ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕЛЕКТРОФІЗИЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ КАРАСІВ РІЧКОВИХ ЗАЛЕЖНО ВІД СЕЗОННОСТІ ЇХ ВИЛОВУ

Соколова Є.Б., гр. ТУМ
Наукові керівники: канд. техн. наук, доц. **Д.М. Одарченко,**
асист. **В.В. Гордієнко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Правильне харчування є запорукою здоров'я людини. Рибні продукти здатні забезпечити людський організм майже всіма незамінними сполуками (повноцінними білками, небілковими речовинами, ліпідами, мінеральними речовинами, жиророзчинними вітамінами). Перша вимога до будь-якого рибного продукту при виборі – його абсолютна свіжість та якість. Дуже важливо максимально зберегти товарознавчі та функціонально-технологічні властивості продукту.

Метою даної роботи є розвиток товарознавчих показників шляхом вивчення та встановлення закономірностей зміни електрофізичних властивостей плазми карасів річкових в залежності від сезонності їх вилову.

Об'єктом дослідження були електрофізичні властивості рибної плазми, які піддавалися багаторазовому заморожуванню. Предметом дослідження були спинні м'язи свіжих карасів річкових різних сезонів вилову (весна, зима, осінь). Першим етапом дослідження була порівняльна характеристика хімічного складу досліджуваних зразків. Відмінності в хімічному складі карасів річкових різної сезонності вилову полягають у вмісті жирів, білків та мінеральних речовин. Другим етапом були дослідження: питомий опір постійному електричному струму при різній напрузі, кінетики сили струму, гальванічна різниця потенціалів при циклічному заморожуванні.

Таким чином, експериментальними дослідженнями встановлено, що питомий опір постійному електричному струму при різній напрузі, кінетика сили струму, а також гальванічна різниця потенціалів при циклічному заморожуванні плазми риби одного виду та різних сезонів вилову можуть виступати в якості сигнатури умов вирощування.

Дані електрофізичні властивості можна використовувати для експрес-аналізу замороженої рибної продукції, з метою проведення товарознавчої експертизи карасів річкових на предмет сезонності вилову та умов зберігання (заморожування – розморожування).

ПРОБЛЕМИ ГАРМОНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ НОРМАТИВНОЇ БАЗИ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

Соколова Є.Б., гр. ТУМ
Наукові керівники: канд. мед. наук, проф. **Л.Ф. Павлоцька,**
асист. **Є.Л. Гасай**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Інтеграція України до ЄС потребує певних змін, в тому числі й у системі технічного регулювання та споживчої політики. Зокрема, зобов'язання щодо членства України в СОТ та заходи Плану дій Україна – ЄС вимагають від української сторони проведення адаптації українського законодавства до європейського, гармонізацію нормативної бази з міжнародними та європейськими стандартами, поступового переходу від обов'язкової сертифікації до оцінки відповідності за вимогами технічних регламентів, зміцнення та розвинення спроможності українських інституцій у сфері ринкового нагляду на основі досвіду держав-членів ЄС.

Сучасна проблема нормативно-технічної бази в сфері управління якістю полягає в тому, що більшість українських стандартів, що були гармонізовані з міжнародними датуються здебільшого 2001 роком. В Україні в 2001 році були введені у дію наступні державні стандарти: ДСТУ ISO 9000-2001 "Системи управління якістю. Основні положення та словник", ДСТУ ISO 9001-2001 "Системи управління якістю. Вимоги" та ДСТУ ISO 9004-2001 "Системи якості. Настанови щодо поліпшення діяльності". Крім того запроваджено стандарти ISO серії 14000 та ISO серії 45000.

Згідно з зобов'язаннями України в сфері ТБТ, до 30 грудня 2011 року всі чинні національні стандарти та технічні регламенти із стандартами, на які є посилання в регламентах, мають бути гармонізовані з відповідними міжнародними стандартами або технічними регламентами, що базуються на відповідних міжнародних стандартах і відповідно є добровільними до застосування.

Проте в цілому, з державних (національних) стандартів, яким надано чинності тільки 18,5% – пряме впровадження міжнародних, а 42% – часткова гармонізація з міжнародними.

Тому необхідне пильне вивчення основ технічного законодавства Європейського Союзу, а саме: директив "Нового підходу", Глобального підходу, модулів оцінювання відповідності та положень стандартів сертифікації і акредитації EN серії 45000.